

● **ליצחק רועה**, מבקר-העיתונות בתוכנית עלי כותרת, על הצלחתו להגייב ניב זו הפעם השנייה תוך חודש את העולם הזה לתוך תוכניתו. אחרי שהשבור עון החרם עלידי הטלוויזיה במשך כל שנות קיומה. באמתלה של הערות ביקורי תיות, שהיו כליכך שקופות ושיטחיות, עד

מבקר רועה אינו נרעה —

מיליון וחצי לירות מתקציב שידורי הטל וויזיה בין השעות 11 בלילה וחצות ער ררה סערת רוחות ברשות השידור.

ועדת הכספים אמנם רשאת לקצץ או להוסיף לתקציב רשות השידור, אולם הר קביעה, שבינתיים נסוג ממנה יושב-ראש ועדת הכספים ח"כ ישראל קרגמן, כאר לו הקיצוץ מכוון לשעות שידור מסויי מות, היא פגיעה ברורה בחופש הביטוי ובעצמאות הטלוויזיה.

אך אין ספק כי לו היו יודעים חברי הוועד המנהל של הרשות את האמת מאחר רי קיצוץ מיליון וחצי לירות, היתה הר סערה גדולה פי כמה.

לפני ישיבת ועדת הכספים פנה קרגמן אל ראש האופוזיציה בוועדה ח"כ שימ"ח ארליך בבקשה כי האופוזיציה תס כים לקצץ מיליון לירות מתקציב רשות השידור. קרגמן ידע כי גם במפלגתו שלו אין תמימות דעים בנוגע לנושא וכי ללא הסכמת הליכוד לא יעביר את ההצעה. הנימוק שהוא העלה בפני ארליך היה: „אנחנו מקצצים בכל משרד ממשלתי, לכן יש לקצץ בטלוויזיה.“ ארליך הסכים עימו, אך לא נשאר לישיבת הוועדה ויצא לתל-אביב.

קרגמן ניצל את ההזדמנות שארליך איננו וסיפר לחברי הליכוד בוועדה כי ארליך הסכים עימו לקצץ מיליון לירות מתקציב השידורים בטלוויזיה בין השעות 11 בלילה וחצות. קרגמן ידוע כמי שמת-נגד לשידורים בשעות אלה, המפריעים לדעתו לפועליישראל להשכים למחרת בבוקר לעבודתם.

חברי ועדת הכספים לא העלו על דעי תם כי קרגמן שיקר אותם, אחד מהם, חבר סיעתו של ארליך, ח"כ גרעון פת אמר: „אם אנחנו מורידים מיליון לירות, נשאר רק חצי מיליון לשידורים בשעה זו, ובסר

יורי יונאי קרגמן אינו משלם

כום כזה אי אפשר לעשות מאומה. אם ארליך הסכים להורדת מיליון, אנחנו יכיר לים להוריד כבר את כל תקציב השעה: מיליון וחצי.“

קרגמן קיבל בשימחה את הקיצוץ הנוסף והוועדה הצביעה על כך ברוב גדול. רק אחרי שארליך שמע על הרמיה של קרגן מן הוא דרש רבזיה בהחלטה, אולם היה כבר מאוחר יותר והקיצוץ אושר.

גילגולה של מהדורה

מהדורת החדשות המסכמת, בעלת החור תם האישי, עליה הכריזה הטלוויזיה בקול תרועה רמה, שבקה חיים לכל חיי כשהעיי תזנות ומדורי הביקורת מלווים את פרי פורי גסיסתה.

יום הרעיון היה עמום ארבל, כתב ותיק בטלוויזיה ומי שהיה הכתב הפרלמנר טרי, ארבל הציע כבר לפני למעלה מר שנתיים לכוונן מהדורת חדשות מסכמת בעי לת אופי דינמי, אותה יגישו עיתונאים מיקצועיים במקום קריינים, כוונתו של ארי בל, אשר בתודש פברואר, השנה גיתן לה אור ירוק, היתה שעורך המהדורה יגיש אותה באותו ערב והיא תישא את חותמו העיתונאי האישי. שלושה ניבחרו להיות מגישים-עורכים.

שברור היה כי רועה עצמו אינו מייחס להן חשיבות, הכניס את השבועון המסויים והמוחרם לתוך רבבות בתים, בהתחכמות משעשעת מצא תירוץ להקרין על המסך הקטן גם את תמונת עורך השבועון. שילוב זה של העזה וערמוניות ראוי שימש דוגמה לכל עמיתיו.

ניחמו שי

● באיחור של שנתיים, גם לכתב הצבאי של הטלוויזיה נחמן שי עובר הראיון עם סגן-אלוף יונתן (יוני) נתניהו מחללי פעולת אנטבה.

שי הוכיח כי ישנם ראיונות אשר הפש-טות, הרצינות וחוסר-היומרות שבהם מר כתיים כי הם אמיתיים, נכונים וראויים לשידור אפילו שנתיים אחריכך. באמצעות כתבתו של שי כבש יוני זיל כל בית בישראל בפני השנייה.

מאחרי המסך

הבלוף שעלה

1.5 מיליון לירות

החלטת ועדת הכספים של הכנסת לקצץ

ארבל עצמו, יאיר שטרן ודויד גר-כנען. לאחר שבועיים של תקופת ניסיון, שבאו בעיקבות חודשים של הרצה בהם יצרו 10 פילוטמים, מהדורות ניסיוניות שלא לשידור, הרגישו השלושה כי המלחמה נגדם החלה. האיש החזק במערכת החדר שות חיים יבין החל לשים לה רגליים, למרות שבמיסגרת תפקידו כסגנו של מנהל המחלקה דן שילון הוא היה אחראי גם על מהדורה זו. כאשר החל יבין גם להביע את דעתו נגד המהדורה היה ברור לשלושה כי ימיה קצרים.

ואמנם, אחרי שלפני שבועיים הופיעו באותו יום שני מאמרי ביקורת על המהדור-רה, זה של הרך בישם בהארץ ושל אהרון ככר בידעות אחרונות, נקראו שלושת העורכים-מגישים אל דן שילון והתבשרו כי תקופת המיבחן שלהם הסר תיימה בכישלון. שילון הודיע להם כי מאותו יום יהיו השלושה רק עורכים ואת ההגשה יטלו על עצמם ארבעה קריינים מיקצועיים: כרמית גיא, שרי רן, דניאל פאר ואריה אורגה.

למרות שקודם לכן החליטו השלושה כי אם יטלו מהם את ההגשה הם יתפטרו

מורח ארבל — ואינו נראה

מתפקידיהם במהדורה, נאלמו דום שטרן וגלבוע אל מול שילון ורק ארבל התפטר וחזר לעסוק בהכנת כתבות ליומן השבוע.

סוף סוף

הכל עובר

להקת הכל עובר חביבי, עם הזכוכת שלומית אהרון הפכה תודות למיספר הופעות-אקראי בטלוויזיה ללהקה הפופר-לארית ביותר בארץ.

להקה הצליחה להתגנב לתוכניות ביי דור שנות וכל מאמצי חבריה ופניות הקהל להקדיש לה תוכנית מלאה, עלו בתוהו.

אך נראה כי החרם על הלהקה הסתיים. דויד גרינברג ערך סרט ארוך, בן 50 דקות שכולו מוקדש להכל עובר חביבי. ב7 באוגוסט יוכלו הצופים לשמוע ולרי אות את הלהקה שרה שירים חדשים וישנים, מהם כאלה המוכרים כבר לציבור ומהם שיהיו הופעת בכורה.

המחקר של

הגלים - צולט

נערת המחקר של התוכנית עלי כותרת אלה ברקת עומדת לפרוש מתפקידה אחרי מיספר מועט של תוכניות בהן עסי קה, ברקת, אשר כנגד העסקתה במקום עובדים קבועים של הרשות היו תלונות וטרטוניות רבות, שוקלת פרישה משום ש„רשות השידור אינה משלמת בזמן וחייבת לי כבר 11 אלף לירות.“

אם אמנם תממש ברקת את איומיה, גדולים סיכוייה של ברקת הלוי לתפוס את מקומה.

האחראי

נציב שירות בתי הסוהר אריה ניר, אשר הקים צוות-בדיקה שתכליתו לבדוק את „הנהלים בכלא שאיפשרו רצח יפת.“

בתי
כלא
או
בתי
מוות?

עך חדר-האוכל הגדול בכלא שאטה נטרק ברעש מתכתי מאחורי אחרוני האסירים, שנכנסו לסעוד את ארוחת-הבוקר במישמרת הראשונה. למישר מע אות טריקת השער החלו כמאה אסירי רים מתפרעים, מכים זה את זה, משליכים לעבר שלושת הסוהרים, שהשיגו אותה שעה בחדר האוכל, כלי אוכל ופיגכות. המהומה היתה אדירה, ושלושת הסוהרים הנבוכים לא הצליחו להשתלט עליה, והוכו עליידי האסירים.

באותה שעה, שש בבוקר, נמצאו שלור שה אסירים, „נבחרים“ בדרכם לאגף ה- תאים שליד המירפאה, תוך כדי ריצה מהירה הסחירו פניהם בגופיות לבנות מחור ררות, ושלפו ממקומות-סתר, בדרכם, מוט ברזל חלוד וסכין ארוך וחד.

כעבור דקות מעטות הגיעו לתא מיספר 1. יפת (רפי) נגור (בן-משולם) נימנם אותה שעה על-דרגשו שבפינת התא.